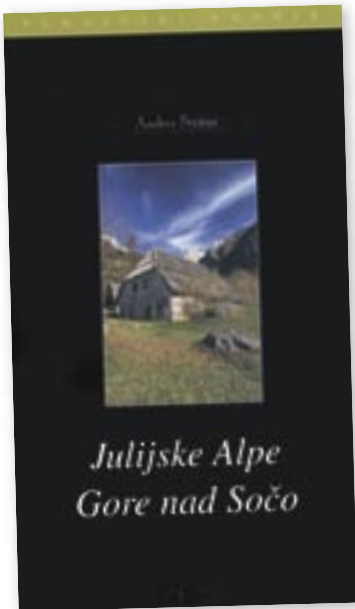

Gore nad Sočo – ponovno

Julijske Alpe – Gore nad Sočo (2. dopolnjena izdaja), Andrej Stritar, Sidarta, Ljubljana, 2006

Ko Stritarjevih Gore nad Sočo pred nekaj leti ni bilo več najti na knjigarniških policah, je domneva, da slovenska gorniška srenja postaja vse zahtevnejša in vse bolj v širši gorski prostor zagledana (in po njem razgledana), postala dejstvo. Ta srenja »modne trende« tako ali drugače znamenitih božjepotnih vrhov pušča zgolj sezonsko naravnanim množicam, zase pa išče svojemu osebnostnemu okusu primerne cilje. In prav

takšnih je v gorah nad Sočo več kot dovolj, saj gre za sklenjeno gorsko pokrajino, ki se ji še najbolj prilaga ljubezenska izpoved o čarobnem prostoru, kjer s slovenskim gorniškim pisateljem Francetom Avčinom (in ruskim pesnikom Turgenjevim) le tišina šepeta.

Od takrat, ko so Gore nad Sočo izšle prvič (leta 1997), je v njihovi reki preteklo že veliko vode in se je v njenih nedrjih zgodilo veliko pomembnega, celo usodnega. Od grozljivega zemeljskega plazua pod

Stožjem nad Logom pod Mangartom do potresov in drugih naravnih ujm. Vse to je pustilo težko izbrisljive posledice tudi na licih gora, ki jih obravnava naša vodniška knjiga. Tudi od tod avtorjev namen in dobra volja za ložbe, že napisanemu dodati najaktualnejše spremembe na poteh in brezpotjih, tako da zdaj jemljemo v roke s številnimi drobnimi, večsih komaj opaznimi popravki spremenjeno knjigo, zato pa je opaznejša, »posodobljena« fotografska spremljava, ki po svoji kakovosti vztraja v maniri Sidartinih izdaj.

Mitja Košir

Pohodništvo v Sloveniji

Pohodništvo v Sloveniji, Slovenska turistična organizacija, Ljubljana, 2006

Propagandna brošura, ki jo je izdala Slovenska turistična organizacija v slovenskem, angleškem, nemškem, francoskem in italijanskem jeziku, v uvodu vsebuje kratke opise Slovenske planinske poti (transverzale), našega dela Vie Alpine ter evropskih pešpoti E-6 in E-7. Predstavi tudi Planinsko zvezo Slovenije, Združenje gorskih vodnikov in Knafelčev markacijo kot vodilo turistom na pohodniških poteh. Podrobneje je opisanih 33 planinskih poti, večinoma krožnih in z izhodiščem v kakem turističnem kraju. Poti so vseh težavnosti od vzponov na Triglav, poti skozi Prisojnikovi okni, prečenja Grintovcev do pohoda čez Pohorje in prehodov skozi vinorodne griče ter po Kraškem robu. Še najmanj je zastopana Notranjska. Od članic PZS je to odlično reklamno priljubljenost za planinske kočje izkoristilo le PD Ljubljana – Matica. Ker izdajamo planinsko vodniško literaturo samo v slovenščini, bi brošura v kakem drugem jeziku prišla prav vsaj pri tistih planinskih društvih (in PZS), kamor prihaja-

jo tujci po informacije in zemljevide. Brezplačno se jo lahko naroči pri Slovenski turistični organizaciji (Distribucijski center, Parmova 53, Ljubljana; boza.suljgic@slovenia.info; faks: 01/28 08 872). Brošura je lepa, formata A4, opremljena z odličnimi posnetki, preglednimi zemljevidi in jedrnatimi opisi, kar vse bi bilo lahko zgled tudi našim piscem vodnikov.

Tone Škarja

Terska dolina

Terska dolina – Alta Val Torre – Val Tor, uredila Milena Kožuh, Društvo Mohorjeva družba, Celjska Mohorjeva družba, Goriška Mohorjeva družba, Celje, Gorica, 2006

Čeravno knjiga Terska dolina o gorah onkraj meje ne govori kaj dosti, vendarle predstavlja svet, ki je za slovenske ljubitelje gora, ko ga odkrijejo, silno privlačen. Nekako med Matajurjem in grebeni Muzcev leže ti skrivnostni kraji, tam, kjer se Julijske Alpe počasi spuščajo v beneško ravan. Knjiga, ki jo je uredila Milena Kožuh, je zanimiva že sama po sebi – je trijezična (slovensko, italijansko, furlansko), ponekod pa celo štirijezična, če tersko narečje štejemo kot jezik. Številni avtorji govore predvsem o geografskih, zgodovinskih, etnografskih, jezikovnih, kulturnih in umetnostnih vidikih krajev v terskih dolinah, Jurij Kunaver pa